

HOGYAN TOVÁBB?

Nebezgedő gondjaink közepette is bizakodva, reménykedve tekintünk folyóiratunk újabb évfolyama elé. Ennek a bitüneknek az az éltető forrása, hogy a kritikus időkben – a lap megszületésétől kezdve mind a mai napig – mindig akadtak segítőkész támogatóink, odaadással és úgyszeretettel dolgozó szerkesztő bizottsági munkatársaink, fáradságot nem ismerő kiadók, a hasznos pedagógiai tapasztalatokat önzetlenül átadni kész szerzőink, a folyóiratunkat igaz szeretettel befogadó iskoláink, és nem utolsósorban hűséges, áldozatra is kész olvasóink és előfizetőink, akik mindvégig kitartottak mellettünk. Éleiben maradásunkat ennek a tiszteletet parancsoló szép és emberi összefogásnak, közös erőfeszítésnek köszönhetjük, és a jövőben is, a „hogyan tovább” útján is a velünk rokonszenvezők segítő szeretetére kívánunk támaszkodni. Megköszönve mindenkinek a lap érdekében eddig kifejtett tevékenységét, most az őszinte tisztelet és a megbecsülés szándékával adjuk közre mindazoknak, akik szeretik a Módszertani Közleményeket az 1993-as laptervünk célkitűzéseit, feladatait.

Az 1993-as laptervünk célkitűzései, feladatai

A Módszertani Közlemények már a 33. évfolyamába lép. E nagy múltú folyóirat továbbra is tanuló ifjúságunk eredményes nevelését és oktatását kívánja szolgálni: a jó értelemben vett gyakorlatias iskolaszemléletével, az óvoda és a középiskolák felé való nyitottságával és minden igaz pedagógiai érték közkinccsé tételével. Elősegítve ezáltal tanítóink, tanáraink munkáját, módszertani kulturálódását, a megújulás, az önállóság útját kereső iskoláink eredményesebb tevékenységét.

Ennek szellemében folyóiratunk legfőbb törekvése, hogy minél gazdagabb választékát adja a hasznos, de elméletileg is jól megalapozott didaktikai útbaigazításoknak, alternatív programoknak, módszereknek, eljárásoknak, műhelyfogásoknak, az időszerű és előre mutató problémafelvetéseknek, elsősorban alapozó iskoláinkra való tekintettel.

Természetes, hogy a felsoroltakon kívül folyóiratunk gondot kíván fordítani a hagyományok, az iskolai tradíciók ápolására, az „alkotó pedagógus” személyiségének kérdéseire, a nyugati idegen nyelvek és a magyar történelem tanításának új feladataira, a nemzeti ünnepeink, jeles évfordulóink méltó és színvonalas iskolai megünneplésére is.

Fontosnak tartja lapunk továbbá az egyházi iskolakultúránk értékeinek, a méltánytalanul mellőzött pedagógiai gondolkodóink örökségének a megidézését éppúgy, mint a legújabb szaktudományi, módszertani kiadványok ismertetését, a külföldi tapasztalatok hasznosítását, s végül, de nem utolsósorban a határainkon túl élő magyarság iskolakultúrájának felvállalását és segítését is.

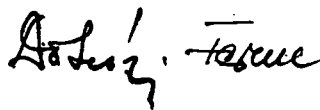
Konkrét feladataink ebből adódóan a következők:

1. Megkülönböztetett figyelmet kívánunk fordítani a hazafias, az érzelmi és az erkölcsi nevelés eddig méltánytalanul elhanyagolt feladataira.
2. Hasonló súllyal szeretnénk foglalkozni az egészséges életmód, a közösségi élet, az iskolai fegyelem és a kulturált magatartás nagyon is időszerű kérdéseivel.
3. Nagyobb gondot szándékozunk fordítani az iskolai hagyományok, tradíciók ápolására és az alkotó pedagógus személyiségének kérdéskörére is.
4. Változtatlanul fontosnak tartjuk a tehetséggondozás elvi és gyakorlati kérdéseit, akárcsak a gyermekvédelem időszerű problémáit.
5. Nem hagyhatjuk figyelmen kívül a tantestületek, az iskolavezetés időszerű kérdéseit,

az osztályfőnöki munka tartalmi változásait, a napközis tanulók és az ifjúsági szervezetek helyzetét és problémáit sem.

6. Nem zárkózunk el a tudományos igényű fölméréseken, eredményvizsgálatokon alapuló rövidebb (10–12 lapnyi) tanulmányok, problémafölvetések közlésétől sem, ha azok közérdekű és aktuális témákban adnak hasznos útbaigazítást az iskolai gyakorlat számára.
7. Továbbra is szorgalmazzuk a sikeres tanítást–tanulást, a hatékonyabb készség- és képességfejlesztést előmozdító eljárások, módszeres megoldások, megalapozott útkeresések közkinccsé tételét valamennyi tantárgy(-komplexum) vonatkozásában.
8. Központi feladatként kell kezelnünk a tanítási és tanulási folyamat elméleti-gyakorlati kérdései közül az aktivitás és a differenciálás kérdését.
9. Nem térhetünk ki a tantervelméleti kérdések, a tantervi típusok változásai, a keret- és a helyi tanterv készítésének elvi-gyakorlati kérdései elől sem.
10. Mindenképpen foglalkoznunk kell az iskolastruktúránk napjainkban végbemenő változásaival, az alternatív iskolák magyarországi lehetőségeivel, valamint a hazai iskolák és az európai iskolarendszerek kérdéseivel is.
11. Ugyancsak kiemelten kell szólnunk oktatásügyünk kísérleteiről, innovációs törekvéseiről, az alternatív tantervekről és tankönyvekről, a nyugati idegen nyelvek tanításának problémáiról, a történelemtanítás új feladatairól, a nemzeti ünnepeink, jeles évfordulóink iskolai megrendezésének tartalmi kérdéseiről is.
12. Nemzeti múltunk megbecsülése szellemében igen fontosnak tartjuk az egyházi iskolakultúránk értékeinek és a mellőzött pedagógiai gondolkodóink vagy neves tanáregyéniségeink gazdagító örökségének a megidézését.
13. A széles körű kitekintés rovatává kell fejlesztenünk a folyóirat Szemle rovatát, amelyben a legújabb szaktudományi és módszertani kiadványok recenziói mellett helyt kapnának a hasznos külföldi tapasztalatok ismertetései, a határainkon túl élő magyarság iskolakultúrájának értékei és gondjai éppúgy, mint a tanárképzés távlatait, belső életét érintő közérdekű kérdések.

Olvasóink észrevételeit, javaslatait, melyek munkánkat segítik elő, köszönettel vesszük. Egyúttal tisztelettel kérjük iskoláink, minden kedves munkatársunk és kollégánk intenzív közreműködését, támogatását az 1993-as laptervi célkitűzéseink, feladataink megvalósításához, hogy folyóiratunk, a Módszertani Közlemények a jövőben is töretlenül betölthesse a magyar iskolaügyben vállalt kötelezettségét és szolgálatát.

a Módszertani Közlemények
főszerkesztője